

การพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย ในศูนย์
พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร
Development of the Child Caretakers' Competency in Organizing Activities to Reduce the Early
Childhood's Aggressive Behaviors at the Child Development Centers under NongPaen Sub-
district Administration Organization, Charoensin District, Sakon Nakhon

รัตนาภรณ์ พรหมวงษ์*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัฒนา สุวรรณไตรย์**

ดร. พณรัตน์ บุตรชารี ***

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดกิจกรรมของครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร 2) หาแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3) ติดตามผลการใช้แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 10 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือ เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถาม แบบทดสอบก่อนและหลังการอบรม แบบประเมินความพึงพอใจ แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมแบบสังเกตพฤติกรรม สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพและปัญหาของครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร

1.1 สภาพในการจัดกิจกรรมของครูผู้ดูแลเด็กเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในเบื้องต้นซึ่งไม่ลึกซึ้งถึงกระบวนการลดพฤติกรรมก้าวร้าว ครูส่วนมากยังไม่เคยผ่านการฝึกปฏิบัติการด้านการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย

1.2 ปัญหาในการจัดกิจกรรมของครูผู้ดูแลเด็กเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร พบว่า ครูยังขาดทักษะการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย

2. แนวทางในการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย ในวงรอบที่ 1 ได้แนวทาง 3 แนวทาง คือ 1) การอบรมเชิงปฏิบัติการ 2) การดำเนินการใช้กิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย 3) การนิเทศติดตามผล

คำสำคัญ : การพัฒนาศักยภาพครู, พฤติกรรมก้าวร้าว, เด็กปฐมวัย

* ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดอนตาลโนนสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

3. ผลการติดตามการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร หลังการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจ มีความสามารถในการจัดทำแผนเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย จะเห็นได้จากการประเมินแผนการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยของผู้ร่วมวิจัย ในวงรอบที่ 1 อยู่ในระดับมาก และพัฒนาในวงรอบที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่งผลถึงการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยให้ลดลงได้ ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย ก่อนการพัฒนา ด้านพฤติกรรมทางกาย จะปรากฏว่าเด็กจะมีการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ได้แก่ การตีหรือผลัก พบร้อยละ 42.85 การดึงผม พบร้อยละ 25.71 การแย่งของเล่น พบร้อยละ 54.28 การขว้างปาสิ่งของ พบร้อยละ 28.57 การหยิก พบร้อยละ 20.00 การกัด พบร้อยละ 14.28 การถุยน้ำลาย พบร้อยละ 14.28 การร้องไห้เสียงดัง พบร้อยละ 60.00 การนอนดินกับพื้น พบร้อยละ 11.42 ด้านพฤติกรรมทางวาจาพบพฤติกรรมได้แก่ การตะโกนด่าว่าเสียงดัง ปรากฏว่าพบร้อยละ 37.14 และพูดคำหยาบ พบร้อยละ 42.85 หลังจากพัฒนาพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย ทั้ง 2 วงรอบแล้ว ผลปรากฏว่า พฤติกรรมก้าวร้าวทางกายลดลงเกือบหมด พฤติกรรมก้าวร้าวที่ยังพบว่ามีปัญหา ได้แก่ การตีหรือผลัก การแย่งของเล่น พฤติกรรมร้องไห้เสียงดัง ตะโกนด่าว่าเสียงดังและพูดคำหยาบ แต่มีแนวโน้มจะลดลงไปเรื่อยๆ

ABSTRACT

This study aimed to 1) investigate the current conditions and problems in organizing activities of the child caretakers to reduce aggressive behaviors of the early childhood children at the child development centers under NongPaen Sub-district Administration Organization, Charoensin District, Sakon Nakhon, 2) find out guidelines in developing the child caretakers' competency in implementing activities to reduce aggressive behaviors of the children at the child development centers, and 3) monitor effects of guidelines in developing the child caretakers' competence in conducting activities to reduce aggressive behaviors among the children at the child development centers. The target group consisted of the researcher and 9 co-researchers as well as 35 informants. Tools used to collect data comprised a questionnaire, a pre-test and a post-test, a form of satisfaction evaluation, a form of activity planning evaluation, and a form of behavior observation. Mean, standard deviation, percentage were employed to analyze quantitative data. Descriptive analysis was applied for qualitative data.

Findings were as follows:

1. The conditions and problems of the child caretakers in organizing activities to reduce the children's aggressive behaviors at the child development centers under NongPaen Su-district Administration Organization could be concluded that:

1.1 The states of the activity application of the child caretakers to reduce aggressive behaviors of the children at first hand were not deep to the process of reducing aggressive behaviors of the children. Most of the child caretakers had never been trained on the practical training in conducting activities to reduce aggressive behaviors of the children.

1.2 The problems in implementing activities to reduce aggressive behaviors of the

children at the centers among the child caretakers revealed that the child caretakers faced a lack of skills in organizing activities to reduce aggressive behaviors of the children.

2. The guidelines of the child caretakers' potential in applying activities to reduce aggressive behaviors of the children, in the first spiral, included 1) a workshop, 2) an application of activities to reduce aggressive behaviors of the children, and 3) coaching supervision.

3. The effects of the monitoring on the development of the child caretakers' potentiality in implementing activities to reduce aggressive behaviors among the children at the child development centers, after the workshop, indicated that the child caretakers obtained knowledge, understanding and abilities in making plans to reduce aggressive behaviors of the children. This could be observed through the evaluation of plans in conducting activities to reduce aggressive behaviors among the children by the co-researchers, in the first spiral, at the high level. It was at the highest level in the second spiral. This affected the implementation of activities that could be seen in the reduction of aggressive behaviors. The behaviors that could be observed, before the development, included: The physical aggressive behaviors expressed at the high level by the children were as follows: hitting or pushing one another at 42.85 percent, pulling hair at 25.71 percent, poaching toys at 54.28 percent, throwing things at 28.57 percent, pinching others at 20.00 percent, biting others at 14.28 percent, spitting at 14.28 percent, crying loudly at 60.00 percent, and lying on the floor squeezing at 11.42 percent. Regarding the verbal aggressive behaviors, it was determined that the loud shouting with dirty curses was at 57.14 percent along with the use of tough and dirty words was at 42.85 percent. After the development in both spirals, it was found that the children's aggressive behaviors were reduced. The behaviors that were still observed included hitting and pushing one another, toy poaching, loud crying, as well as profanity. However, all of these aggressive behaviors seemed to be reduced little by little.

Keywords: Child Caretakers' Competency in Organizing Activities.

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาของท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัยได้รับการส่งเสริมพัฒนาการและเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญาและลักษณะนิสัยให้เป็นอย่างดีถูกต้องตามหลักวิชาการเต็มศักยภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และมีความพร้อมที่จะเข้ารับการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2547, หน้า 4) หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ขวบ เป็นหลักการที่คำนึงถึงพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวม เพื่อให้โอกาสในการพัฒนาเด็กทุกด้านตามลำดับขั้นตอนของการพัฒนาอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพ หลักการจัดการศึกษาปฐมวัยยังเน้นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาครอบคลุมเด็กทุกประเภท ทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิเศษโดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลและเน้นเด็กเป็นสำคัญ การจัดการศึกษาจัดหลักการให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม ความเป็นอยู่จริงของเด็ก โดยมีผู้ใหญ่ในชุมชนเป็นตัวเชื่อมโยงองค์ความรู้ต่างๆ ในการเรียนรู้ที่สามารถดำรงในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข ซึ่งต้องได้รับการประสานความร่วมมือจากครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา

เด็กก้าวร้าวมักเป็นเด็กที่ชอบรังแกผู้อื่นให้ได้รับความเจ็บปวดและเดือดร้อนรำคาญ ชอบทำลาย ความสงบของชั้นเรียน และมักมีนิสัยหยาบคาย เป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหาทางสังคมเพราะชอบก่อความวุ่นวาย ให้ผู้อื่นอยู่เสมอ (วิไลพร ปัญญา, 2548, หน้า 202) พฤติกรรมก้าวร้าวถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ควรจะได้รับ การแก้ไขอย่างเร่งด่วน เนื่องจากเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวมักสร้างปัญหาการรบกวนการเรียนการสอน ทำให้การ ดำเนินการเรียนการสอนและการควบคุมชั้นเรียนไม่เรียบร้อย นอกจากส่งผลเสียต่อตัวเด็กในด้านผลการเรียน พัฒนาการด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญาแล้ว ยังส่งผลถึงอนาคตเพราะเด็กต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไป พฤติกรรมก้าวร้าวนี้หากยังไม่ได้รับการแก้ไข ก็ยิ่งทำให้เป็นการเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น ยิ่งได้รับการกระตุ้นจาก สภาพแวดล้อม เด็กอาจมีพฤติกรรมก้าวร้าวที่รุนแรง บางคนไม่รุนแรง ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของตัว เด็กเอง (รจนา รินคำ, 2550, หน้า 2)

ผู้วิจัยทำงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดงสง่า ตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็ก ได้สังเกตและสัมภาษณ์ ผู้ปกครองในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน ที่นำเด็กเข้ามาเตรียมความพร้อม จำนวน 159 คน ปรากฏว่า ร้อยละ 42.78 เด็กอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 57.22 เด็กอาศัยอยู่กับ ปู่ย่า ตา ยายเป็นส่วนใหญ่ การเลี้ยงดูเด็กจะเป็นการเลี้ยงแบบตามใจและไม่ขัดใจเด็ก เมื่อเด็กต้องการอะไร ซึ่งในทุกปี การศึกษาที่ผู้วิจัยได้สังเกตนั้นจะเห็นพฤติกรรมก้าวร้าวในทุกปี ซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมก้าวร้าว นั้น ได้แก่ การร้องกรี๊ดเสียงดัง การกระแทกเท้า การพูดหยาบคาย การนอนดินโปมา การขว้างปาสิ่งของ การทำร้ายตนเอง ตามแต่วิธีการที่เด็กจะคิดได้ของแต่ละคน จากปัญหาดังกล่าว ครูผู้ดูแลเด็กบางคนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กยังไม่มี ความสามารถที่จะดูแลเด็กและลดพฤติกรรมก้าวร้าวของได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและต้องการหา แนวทางในการที่จะลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล หนองแปน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา โดยมุ่งพัฒนาครูและบุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและ ผู้ปกครอง ให้มีความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะในด้านการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็ก เป็นแนวทางในการ พัฒนาเด็กให้เป็นเด็กที่มีความพร้อมในทุกด้านและเด็กจะได้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีพฤติกรรมที่ไม่เป็นปัญหาของ สังคมและเป็นประโยชน์ในสังคมต่อไป

คำถามการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของ เด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร อย่างไร
2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัด สกลนคร อย่างไร
3. เพื่อติดตามผลการใช้แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลด พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญ ศิลป์ จังหวัดสกลนคร อย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร
2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร
3. เพื่อติดตามผลการใช้แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ประกอบด้วยวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
 - 1.1 ครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร
2. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย
 - 2.1 ขั้นการวางแผน 2.2 ขั้นการปฏิบัติ 2.3 ขั้นการสังเกต 2.4 ขั้นการสะท้อนผล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบสังเกต 2) แบบสัมภาษณ์ 3) แบบทดสอบก่อนและหลังการอบรมเชิงปฏิบัติการ 4) แบบประเมิน 5) แบบบันทึกประจำวัน 6) แบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้น คือ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบ และแบบประเมิน และบันทึกประจำวัน จากกลุ่มผู้ร่วมวิจัย และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนกิจกรรมการพัฒนา ดังนี้

1. การศึกษาสภาพและปัญหา พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร เพื่อวางแผนการพัฒนา
2. การพัฒนาผู้ร่วมวิจัยในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย
 - 2.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบ ก่อนและหลังการอบรมเชิงปฏิบัติการ การสัมภาษณ์ผู้ร่วมวิจัยหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการ
 - 2.2 การนิเทศติดตามผล การจัดกิจกรรมตามแผนการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็ก เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ 2. ค่าเฉลี่ย 3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มี เป็นการวิจัยศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร โดยผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. สภาพและปัญหาของครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร
 - 1.1 สภาพของครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยใน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กพบพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยอยู่มากแต่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในเบื้องต้นซึ่งไม่ลึกซึ้งถึงกระบวนการลดพฤติกรรมก้าวร้าว และครูผู้ดูแลเด็กมีความตระหนักถึงความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย

1.2 ปัญหาของครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร พบว่า ครูยังขาดทักษะการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย ครูส่วนมากยังไม่เคยผ่านการฝึกปฏิบัติการด้านการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย และยังพบว่า ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาผู้ร่วมวิจัยได้เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองด้านการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับปานกลาง เคยเรียนหรือศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย และมีความรู้ความเข้าใจ สามารถจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับปานกลาง และเคยนิเทศเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับน้อย

2. แนวทางในการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยเมื่อได้ข้อสรุปจากสภาพและปัญหา ของครูผู้ดูแลเด็ก ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยร่วมกันประชุมเพื่อหาแนวทางในการจัดกิจกรรมการปฏิบัติการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย ซึ่งผลในการประชุมพบสรุปได้ว่า ในการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการ การพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย

2.2 การดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว เมื่อผู้ร่วมวิจัยได้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยได้แล้ว ก็ถึงขั้นการดำเนินการตามกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งก็ได้ข้อสรุปจากการประชุมของผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ว่า ควรมีการจัดกิจกรรม 4 กิจกรรมคือ 1) กิจกรรมศิลปะสำหรับเด็ก 2) กิจกรรมเสริมคุณธรรม จริยธรรม 3) กิจกรรมเสริมแรงและ 4) กิจกรรมการเล่น

2.3 การนิเทศติดตามผล

3. ผลการใช้แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร

หลังจากการอบรมเชิงปฏิบัติการ ทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจ มีความสามารถในการจัดทำแผนในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย จะเห็นได้จากการประเมินแผนการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยของผู้ร่วมวิจัย ผลการประเมินการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยในวงรอบที่ 1 อยู่ในระดับมาก และพัฒนาในวงรอบที่ 2 ผลการประเมินการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่งผลถึงพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยลดลง ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยก่อนการพัฒนาด้านพฤติกรรมทางกาย จะปรากฏว่าเด็กจะมีการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ได้แก่การตีหรือผลักปร้อยละ 42.85 การตีงม พบร้อยละ 25.71 การแย่งของเล่น พบร้อยละ 54.28 การขว้างปาสิ่งของ พบร้อยละ 28.57 การหยิก พบร้อยละ 20.00 การกัด พบร้อยละ 14.28 การถุยน้ำลาย พบร้อยละ 14.28 การร้องไห้เสียงดัง พบร้อยละ 60.00 การนอนดิ้นกับพื้น พบร้อยละ 11.42 ด้านพฤติกรรมทางวาจาพบพฤติกรรมได้แก่ การตะโกนด่าว่าเสียงดัง ปรากฏว่าพบร้อยละ 37.14 และพูดคำหยาบ พบร้อยละ 42.85 หลังจากพัฒนาพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย ทั้ง 2 วงรอบแล้ว ผลปรากฏว่า

พฤติกรรมก้าวร้าวทางกายลดลงเกือบหมด พฤติกรรมก้าวร้าวที่ยังพบว่ามีปัญหา ได้แก่ การตีหรือผลัก การแย่งของเล่น พฤติกรรมร้องไห้เสียงดังและพูดคำหยาบ แต่มีแนวโน้มจะลดลงไปเรื่อยๆ

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้วิจัย ผู้ร่วมวิจัย ผู้ปกครองเด็กและวิทยากร สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 สภาพของครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กพบพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยอยู่มากแต่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในเบื้องต้นซึ่งไม่ลึกซึ้งถึงกระบวนการลดพฤติกรรมก้าวร้าว และครูผู้ดูแลเด็กมีความตระหนักถึงความต้องการการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย

1.2 ปัญหาของครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร พบว่า ครูยังขาดทักษะการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย ครูส่วนมากยังไม่เคยผ่านการฝึกปฏิบัติการด้านการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยสอดคล้องกับวิจัยของ จารุณี กุลศรีวรรัตน์ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย ตามมาตรฐานการศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลบางทรายน้อย อำเภอหัวหินใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร พบว่า ปัญหาก่อนการพัฒนา ผู้ดูแลเด็กยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย จิตวิทยา พัฒนาการเด็ก หลักการและวิธีการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และจากการสอบถามครูผู้ดูแลเด็กในช่วง 2 ปี ที่ผ่านมาผู้ร่วมวิจัยได้เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองด้านการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับปานกลาง เคยเรียนหรือศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย และมีความรู้ความเข้าใจ สามารถจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับปานกลาง และเคยนิเทศเกี่ยวกับการจัดทำแผนการ จัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของดัชนี นิงษา (2554, หน้า 68) ที่พบว่าปัญหาของครูในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมเด็กปฐมวัย เห็นว่าครูนั้นยังไม่มีความรู้เรื่องการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยยังขาดการอบรมเชิงปฏิบัติการ ขาดทักษะและการศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวที่แสดงออกของเด็กปฐมวัย ผู้ดูแลเด็กไม่มีเวลาในการจัดเตรียมสื่อ และขาดการนิเทศติดตามภายในศูนย์อย่างสม่ำเสมอ

2. แนวทางในการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร จำเป็นต้องใช้วิธีที่หลากหลาย และเหมาะสมในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กปฐมวัยในแต่ละคน หรือแต่ละกลุ่ม มี 3 แนวทาง ดังนี้

2.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมและผู้ร่วมวิจัยได้เกิดความรู้ความเข้าใจ พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย และแนวทางแก้ไขเมื่อสังเกตพบพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย

2.2 การดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัย มี 4 กิจกรรม

ดังต่อไปนี้

2.2.1 กิจกรรมศิลปะสำหรับเด็กปฐมวัย เช่น การวาดรูประบายสี การละเล่นสี การฉีกติด ปะ กระดาษ เป็นต้น ครูผู้ดูแลเด็กนั้นต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม ซึ่งในการใช้ศิลปะสำหรับเด็กในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยก็คือ การทำให้เด็กได้เกิดจินตนาการและได้ระบายความรู้สึก ความอัดอั้นใจที่อาจเกิดขึ้น ส่งผลให้เด็กเกิดคุณค่าทางจิตใจรู้สึกถึงความมีค่าในตนเอง อาจทำให้เด็กลดความเครียดลงและสามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าวลงได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราวดี นิภาพฤกษ์. (2548:บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมศิลปะและการเสริมแรงทางสังคม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย (อายุ 4-6ปี) โรงเรียนวานรนิวาส(ราษฎร์บำรุง)อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า 1) เด็กปฐมวัยที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายในระยะทดลองและระยะติดตามผล ลดลงจากระยะเส้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) เด็กปฐมวัยที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาในระยะทดลองและระยะติดตามผล ลดลงจากระยะเส้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการฝึกกิจกรรมศิลปะ และการเสริมแรงทางสังคมจากครูมีพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายในระยะทดลองน้อยกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกกิจกรรมศิลปะและการเสริมแรงจากสังคมจากเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการฝึกกิจกรรมศิลปะ และการเสริมแรงทางสังคมจากครูมีพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาในระยะทดลองน้อยกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกกิจกรรมศิลปะและการเสริมแรงทางสังคมจากเพื่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.2 กิจกรรมเสริมแรงทางสังคม เป็นการกระทำที่ทำบ่อยๆ กับเด็ก หรือเป็นความถี่ของการกระทำ โดยการเสริมแรงที่มีความต้องการของจิตใจ ได้แก่ การชมเชยเมื่อเด็กสามารถทำได้ การยิ้มตอบรับการยอมรับ การกอด การแสดงความสนใจและให้ความรักต่อเด็ก เป็นต้น ในการเสริมแรง ผู้ปกครอง ครูผู้ดูแลเด็ก และผู้ที่เกี่ยวข้องต้องชมต่อหน้า หรือชมทันที และกล่าวเมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่ดีนั้นอย่างไร โดยการพูดแสดงออกว่ามีความรู้สึกอย่างไรในพฤติกรรมนั้น และต้องกระตุ้นให้เด็กปฐมวัยแสดงออกพฤติกรรมที่ดีให้เพิ่มมากขึ้นอีก ซึ่งอาจจะทำให้เด็กปฐมวัยนั้นสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้ สอดคล้องกับนักวิชาการที่ได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเสริมแรงทางสังคมคือ ประทีป เล่งน้อย. (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปรับพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนของเด็กออทิสติก โดยการเสริมแรงทางสังคม ผลการวิจัยพบว่า 1) เด็กออทิสติกที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนหลังจากเสริมแรงทางสังคมแล้วมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนของเด็กออทิสติกที่ได้รับการเสริมแรงทางสังคม พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียนของเด็กออทิสติกในระยะที่ 1 กับระยะที่ 4 เด็กออทิสติกมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง คือคนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 38.36 และคนที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 42.10

2.2.3 กิจกรรมการส่งเสริมด้านคุณธรรมจริยธรรม เด็กที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง หรือปู่-ย่าตา-ยาย มักจะเป็นเด็กที่ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง เห็นได้จาก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากการการสังเกตและการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง เด็กส่วนมากจะเอาแต่ใจตนเอง และจะไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นหรือความคิดของคนอื่น ซึ่งก็เป็นหน้าที่ของครูผู้ดูแลเด็กที่ต้องช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการในทุกด้าน เมื่อเด็กมีการเอาใจใส่ที่ดีทั้งทางด้านการพัฒนาทั้ง ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและการส่งเสริมด้านจริยธรรมจากผู้ปกครองหรือจากครูผู้ดูแลเด็กแล้ว ก็จะช่วยทำให้เด็กลดพฤติกรรมที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางได้ เด็กก็จะเริ่มยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภททิยา กฤษณะพันธ์. (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย โดยการนำคุณธรรม 4 ประการ คือ ความมีระเบียบวินัย ความ

เอื้อเพื่อเผื่อแผ่ ความขยันหมั่นเพียร และการประหยัด จัดเป็นแนวเสริมประสบการณ์ประจำวัน ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมเสริมแผนการจัดประสบการณ์ปกติ มีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนได้รับกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว พฤติกรรมก้าวร้าวนั้นก็ยังคงลดลงไปเรื่อยๆ

2.2.4 กิจกรรมการเล่นซึ่งกิจกรรมการเล่นอาจช่วยลดความหวาดกลัว จากเหตุการณ์ เลวร้าย อาจบรรเทาความวิตกกังวลและความตึงเครียดได้ ซึ่งเด็กเรียนรู้โลกและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลผ่านการ เล่น การเล่นเปิดโอกาสให้เด็กฝึกซ้อมชีวิตเพื่อที่จะสำรวจอารมณ์และบทบาทต่างๆ ของตนเอง เด็กสามารถ แสดงออกซึ่งความคับข้องใจผ่านการเล่นได้ และการเล่นยังเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างโลกแห่งความฝันและโลก แห่งความเป็นจริงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาณี เหล่าวิริยะรัตน์. (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเล่น บำบัดที่มีต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กอนุบาลเพื่อศึกษาผลของการเล่นบำบัดที่มีต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ของเด็กอนุบาล ในด้านความก้าวร้าวทางกายและด้านความก้าวร้าวทางความสัมพันธ์ผลการวิจัยพบว่า)หลัง การทำกิจกรรมการเล่นบำบัด พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กอนุบาลในด้านความก้าวร้าวทางกายและความ ก้าวร้าวทางความสัมพันธ์ลดลง 2) แบบแผนพฤติกรรมที่เป็นปัญหาด้านความก้าวร้าวทางกายที่พบสูงสุด คือ การผลัก ดัน หรือดึงเด็กคนอื่น ๆ และการเตะ ตี และ/หรือทุบผู้อื่น แบบแผนพฤติกรรมที่เป็นปัญหาด้านความ ก้าวร้าวทางความสัมพันธ์ที่พบสูงสุด คือ การบอกเพื่อนว่าจะไม่แบ่งของเล่น หรือของกินให้ถ้าเพื่อนไม่ทำในสิ่งที่ ตนต้องการ

3. การนิเทศติดตามผล การลดความก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนครเป็นการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาครู ผู้ดูแลเด็ก โดยการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ติดตาม ให้คำปรึกษา และปรับปรุงแก้ไขแนวทางที่ได้ปฏิบัติ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยเพื่อให้การจัดกิจกรรมลดพฤติกรรมเด็กปฐมวัยเกิด ประสิทธิภาพ ดังเช่น ดงเดช ภาววงศ์ (2555, หน้า 4) ที่ได้กล่าวถึงการนิเทศติดตามผลว่าการนิเทศการศึกษาเป็น กระบวนการของการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนา เป็นกระบวนการชี้แนะ ช่วยเหลือ โดยยึดหลัก ประชาธิปไตยในการปรับปรุง การประสานแก่ครู ความจำเป็นของการนิเทศเป็นการแสดงการปรับปรุงทางด้านการเรียนการสอน เป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจในวัตถุประสงค์อย่างแท้จริงของการศึกษาและสร้างกระบวนการ ในการนิเทศติดตามตามแนวทางที่กลุ่มผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยกำหนดขึ้นพบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา ลดลง เหลือ ร้อยละ 5.71 การแย่งของเล่นและการร้องไห้เสียงดัง ที่ลดลงเหลือเท่ากัน คือ ร้อยละ 14.28 การขว้างปา สิ่งของใกล้ตัว ลดลงเหลือ ร้อยละ 5.71 การหยิกลดลงเหลือ ร้อยละ 2.85 และมีแนวโน้มจะลดลงไปเรื่อยๆ

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแปน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนครมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผลการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กเด็กปฐมวัย โดยใช้แนวทางในการพัฒนา คือ การอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ให้มีความสามารถ ความชำนาญ และมีทักษะการทำงานที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นถ้าต้องการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กเด็กปฐมวัยจะต้องศึกษาถึงความต้องการจำเป็นและเลือกใช้แนวทางในการพัฒนาให้เหมาะสม เพื่อให้การพัฒนามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.2 การพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กเด็กปฐมวัยมีหลากหลายแนวทาง เช่น การอบรม การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน และการศึกษาเอกสาร เป็นต้น ดังนั้นการเลือกวิธีการในการพัฒนาจะต้องเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับด้านที่ต้องการพัฒนา การพัฒนาในครั้งนี้ใช้การอบรมเชิงปฏิบัติการ ซึ่งจะพัฒนาได้ดีนั้นครูผู้ดูแลเด็กจะต้องมีความรู้พื้นฐานมาก่อน เพื่อพัฒนาให้ครูผู้ดูแลเด็กมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

1.3 การนิเทศติดตามผล เป็นการนิเทศเพื่อให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ปรึกษาหารือ และเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้ดูแลเด็กและผู้นิเทศ สามารถช่วยเหลือ ปรับปรุง และปรับเปลี่ยนวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับเด็ก ส่งผลต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ควรเพิ่มวิธีการนิเทศรูปแบบอื่นๆ เช่น การนิเทศแบบคู่ขนาน การนิเทศแบบกัลยาณมิตร หรือการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและควรมีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย ทั้งทางสภาพแวดล้อมทางสังคมและครอบครัว

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546*. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2547). *คู่มือศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ญาณี เหล่าวิริยะรัตน์. (2552). *ผลของการเล่นบำบัดที่มีต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กอนุบาล*. วิทยานิพนธ์ คม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดัชนี นิงงษา. (2554). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วัดศรีหนาด สังกัดกองการศึกษาเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอโนนหว้า จังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

นราวดี นิกภาพุกษ์. (2548). *ผลการใช้กิจกรรมศิลปะและการเสริมแรงทางสังคม เพื่อลดพฤติกรรม ก้าวร้าว ของเด็กปฐมวัย (อายุ 4-6 ปี)*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

องอาจ นัยพัฒน์. (2551). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.